

126

14. júlí

SAMÞYKKTIR

Sparisjóðs Sauðárkróks, Sauðárkróki.

I. Stofnun, nafn, ábyrgð og stjórn sjóðsins.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Sparisjóður Sauðárkróks. Heimili hans og varnarþing er á Sauðárkróki.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður 1. ágúst 1886 og er tilgangur hans að ávaxta fé manna með því að lána það út aftur gegn fullnægjandi tryggingu.

3. gr.

Sem trygging fyrir því, að sjóðurinn standi í skilum, er allur varasjóður hans, eins og hann er á hverjum tíma og auk þess ábyrgð 30 manna fyrir minnst 5000 krónum. Fundarþók sjóðsins skal jafnan sýna, hverjir eru í ábyrgð þessari, og er stjórninni skylt að gera það sem í hennar valdi stendur til að sjá um, að ábyrgðarmenn verði aldrei færri.

4. gr.

Stjórn sjóðsins skipa 3 menn, skulu 2 þeirra kjörnir af ábyrgðarmönnum á aðalfundi til fjögurra ára í senn og aðrir 2 til vara.

Hlutfallskosningu skal við hafa ef óskað er. Á sama hátt kys sýslunefnd Skagafjarðarsýslu einn stjórnarmann og einn til vara og gildir kosning þeirra til sama tíma.

Stjórnin skiptir með sér störfum. Aðalfundur ákveður laun stjórnarmanna. Stjórn sjóðsins hefur yfirumsjón með öllum framkvæmdum hans. Hún ræður sparisjóðsstjóra og aðra starfsmenn, ákveður kjör þeirra og segir þeim upp starfi, ef henni þykir ástæða til.

Birta skal í blaði því, sem flytur stjórnarvaldaauglýsingar, hverjir séu stjórnendur sjóðsins og starfsmenn, og hverjir geti undirritað kvittanir og aðrar yfirlýsingar, svo að skuldbindandi sé fyrir sjóðinn, gagnvart viðkomandi viðskiptamönnum hans, en það skal vera aðalreglan, að eigi má greiða neina upphæð úr sjóðnum né í hann, nema tveir af starfsmönnum séu viðstaddir og riti þeir upphæðina tafarlaust í bækur sjóðsins, hvor um sig. Stjórnendur sjóðsins bera, einn fyrir alla og allir fyrir einn, ábyrgð á því, að ekkert af fé sjóðsins fari forgörðum fyrir hirðuleysi.

Tapist eitthvað af fé sjóðsins fyrir handvömm eða óráðvendni stjórnar eða starfsmanna skal hlutaðeigendum skylt að bæta skaðann, ef krafist er, og sæti þeir auk þess hegningu eins og lög standa til um sýslunarmenn hins opinbera.

5. gr.

Stjórnendur sjóðsins og starfsmenn mega ekki sjálfir taka lán úr sjóðnum, né heldur ábyrgjast það fyrir aðra. Sama gildir um fyrirtæki þau, sem þeir eru í stjórn fyrir, nema einróma samþykki sjóðsstjórnar sé fyrir hendi og sparisjóðseftirlitið leyfi það. Þó þarf ekki slíkt leyfi til að veita lán gegn veði í fasteign, enda fari lánið ásamt því, sem áður kann að hvíla á eigninni, ekki fram úr $\frac{3}{5}$ af matsverði fasteignarinnar.

6. gr.

Tilkynna skal sparisjóðseftirlitinu tafarlaust hverjir kosnir eru í stjórn sjóðsins og ráðnir starfsmenn hans.

7. gr.

126

14. júl

Stjórnarfundir skulu haldnir einu sinni í viku. Aukafundi skal halda, ef þörf þykir. Ákveður stjórnin í samráði við sparisjóðsstjóra, hvernig skulu haga daglegri starfrækslu sjóðsins. Stjórn sjóðsins ber ábyrgð á að bókhald sjóðsins sé samkvæmt ákvæðum laga um sparisjóði frá 27. júní 1941 og reglugerðar frá 15. febr. 1942.

8. gr.

Eigi síðar en í aprílmánuði ár hvert skal aðalfundur haldinn, og boðar formaður hann öllum ábyrgðarmönnum skriflega með minnst sex daga fyrirvara. Á fundinum hafa ábyrgðarmenn einir atkvæðisrétt og ræður afl atkvæða, þó má ekki breyta samþykktum sjóðsins nema $\frac{2}{3}$ hlutar fundarmanna á lögmætum fundi samþykki. Fundur er lögmætur, ef löglega er til hans boðað, þótt eigi sé mættur nema þriðjungur ábyrgðarmanna. Aukafundi boðar formaður á sama hátt og aðalfundi, þegar honum þykir þörf á, eða minnst 5 ábyrgðarmenn æskja þess.

9. gr.

Á aðalfundi skal stjórnin leggja fram reikninga hans fyrir síðastliðið almanaksár, ásamt athugasemdum endurskoðenda og svörum sínum. Aðalfundur úrskurðar reikningana og liggur í því kvittun fyrir reikningsskilum að fullnægðum úrskurðum. Stjórn sjóðsins ber ábyrgð á, að reikningur hans fyrir hvert umliðið almanaksár sé fullger fyrir lok marzmánaðar og að hann sé gerður eftir fyrirmynd, er stjórnarráðið semur.

II. Um innlög í sjóðinn, inn- og útborgun, vexti o. fl.

10. gr.

- Hver sá, er kemur fé á vöxtu í sjóðinn, fær sem skirteini fyrir innstæðu sinni viðskiptabók með sömu yfirskrift og einkennistölu og í innstæðubók sjóðsins stendur. Í öllum viðskiptabókum skal vera prentað ágríp af lögum um sparisjóði frá 27. júní 1941, svo og samþykktir sparisjóðsins. Eigandi greiði andvirði bókarinnar, þegar hann leggur inn í hana í fyrsta skipti, en þegar innstæða hennar er öll tekin út, skal afhenda sjóðnum hana til ónýtingar án endurgjalds. Glatist viðskiptabók, verður farið með hana eftir þar um gildandi lögum.
- Ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, getur meiri hluti sparisjóðsstjórnar neitað viðtöku á fé í sjóðinn, eða gert að skilyrði að það standi óhreyft að minnsta kosti í eitt ár.
- Um eigur manna í sparisjóðnum verður eigi sagt öðrum en þeim sem lögum samkvæmt geta krafist þess.
- Fé það, sem lagt hefur verið í sparisjóðinn, að vöxtum meðtöldum, er undanþegið löghaldi á meðan það stendur þar.

11. gr.

Upphæð innlánsvaxta ákveður sparisjóðsstjórnin á hverjum tíma í samræmi við ákvæði gildandi laga. Vextirnir reiknast í mánuðum þritugnættum og skulu þeir reiknaðir út og færðir í bækur sjóðsins eigi sjaldnar en einu sinni á ári við lok hvers árs. Sjóðnum er eigi skylt að greiða vexti af upphæðum, er standa skemur en 2 mánuði í sjóðnum.

12. gr.

Af fé, sem sparisjóðurinn ávaxtar með sparisjóðskjörum, verður greitt það, sem menn óska, án uppsagnarfrests, þegar stjórn sjóðsins sér það fært, en heimta má, að upphæðum frá 500 til 1500 kr. sé með viku fyrirvara sagt upp og upphæðum þar yfir með tveggja mánaða fresti. Án tveggja mánaða frests er eigi skylt að borga meira en 2000 kr. á mánuði úr sömu viðskiptabók.

126

14. júlí

13. gr.

Aldrei má greiða neina upphæð af sparisjóðsinnstæðufé, nema því aðeins að viðskiptabókin sé sýnd, og skal þá upphæðin jafnframt skráð í hana, og er það full sönnun fyrir greiðslunni gagnvart eiganda hennar. Heimilt er að taka við innlögum, þó viðskiptabók sé ekki sýnd og skal þá gefa kvittun, ef óskað er, en gæta skal þess, að fylgja um þetta ákvæðum þar að lútandi laga. Ef sparisjóðurinn tekur við innlögum með þeim kjörum, að hægt sé að hefja innstæðuna með tékka, án þess að viðskiptabókin sé sýnd, skal greinilega leitað á bókina, að hún sýni ekki ávallt rétta innstæðu og sé því ekki veðhæf.

Það er eigi á ábyrgð sparisjóðsins, þótt handhafi viðskiptabókar hafi eigi haft löglega heimild frá eiganda hennar til að fá útborgað fé það, er viðskiptabókin hljóðar um, eða eitthvað af því.

14. gr.

Ef eigandi að innstæðufé, eða erfingjar hans vitja eigi sjóðsins í 15 ár, til að taka við vöxtum, eða segja upp höfuðstól, og eigi heldur innan 6 mánaða eftir áskorun í blaði því, er flytur stjórnarvaldaauglýsingar, er öll innstæðan ásamt vöxtum orðin eign sjóðsins.

15. gr.

Ársarð allan af rekstri sjóðsins, að kostnaði og vöxtum frádregnum, skal leggja í varasjóð. Tjón, er sparisjóðurinn kann að verða fyrir og ársarður eigi hrekkur til að greiða, skal greiða úr varasjóði, en eigi má greiða þaðan annað, nema því aðeins, að varasjóður nemi að minnsta kosti 10% af sparisjóðsinnstæðufénu samanlögðu.

Þegar svo er komið hag varasjóðs, má með samþykki stjórnarráðsins verja fé úr sjóðnum til nyttsamlegra fyrirtækja í almenningsþarfir í héraðinu. Að öðru leyti en hér er greint skal með varasjóðinn farið samkvæmt ákvæðum laga um sparisjóði frá 27. júní 1941.

III. Um útlán.

16. gr.

Eignir sjóðsins skal ávaxta:

- Með því að kaupa ríkisskuldabréf, eða önnur skuldabréf, sem álita má jafngöð. Skal, ef bréfin hljóða á handhafa, tafarlaust láta nafnskrá þau sem eign sparisjóðsins.
- Með því að lána fé gegn áreiðanlegu fasteignaveði, sjálfskuldarábyrgð einstakra manna eða félaga. Um lán út á fasteignir skal höfð hliðsjón af gildandi fasteignamati. Skulu þau vera afborganalán og eigi veitt til lengri tíma en 40 ára ef jörð eða steinhús er að veði, en eigi lengri tíma en 25 ára, ef timburhús er að veði. Húseignir, sem veðsettur eru sjóðnum skulu jafnan vátryggðar í félagi er stjórnin tekur gilt. Sjálfskuldarábyrgðarlán má eigi veita til lengri tíma en 10 ára og skal þess gætt, að þau séu jafnan vel tryggð.
- Með því að kaupa vixla, sem sparisjóðsstjórnin álítur full trygga, þó má ekki kaupa vixla, sem falla í gjalddaga eftir meira en 6 mánuði.
- Á hvern annan fulltryggilegan hátt, sem stjórn sjóðsins telur heppilegan.

17. gr.

Aldrei má veita lán úr sjóðnum, nema meiri hluti sparisjóðstjórnar sé því samþykkur og hafi ákveðið hámark lásupphæðar. Aðalfundur ákveður vexti og forvexti af útlánum svo og vaxtagjalddaga og dráttarvexti, en heimilt er sparisjóðsstjórninni að taka um þetta ákvarðanir milli aðalfunda, ef þörf krefur.

18. gr.

126

Aldrei má sparisjóðurinn taka lán nema meiri hluti sparisjóðstjórnar hafi ákveðið það, enda sé það til þess gert að fullnægja skuldbindingum sjóðsins gagnvart innstæðueigendum. Óheimilt er sjóðnum að gefa út handhafaávisanir á sjálfan sig. Um tryggingar fyrir því, að sjóðurinn geti hvenær sem er fullnægt skyldum sínum um greiðslu á innlánsfé fer eftir þar að lútandi ákvæðum laga um sparisjóði.

IV. Um reikninga sjóðsins og endurskoðun.

19. gr.

Reikningsár sparisjóðsins skal vera almanaksárið, og skal ársreikningur hans ávallt vera saminn fyrir lok marzmánaðar.

20. gr.

Gera skal reikning yfir inn- og útborganir sjóðsins á árinu, reikning yfir tekjur hans og gjöld á árinu og nákvæman efnahagsreikning yfir hag hans í árslok. Skal frá þessum reikningum og fylgiskjöllum þeirra gengið eins og fyrir er mælt í lögum um sparisjóði.

21. gr.

Til að rannsaka reikninga sjóðsins og bókfærslu alla velur bæjarstjórn Sauðárkrókskaupstaðar 2 endurskoðunarmenn og tvo menn til vara, er komi í stað aðalmanna í forföllum þeirra. Skulu þeir kosnir til eins árs í senn með hlutfallskosningu. Tilkynna skal sparisjóðseftirlitinu hverjir séu kosnir endurskoðendur sparisjóðsins.

22. gr.

Ársreikning sparisjóðsins skulu endurskoðendur rannsaka, þegar eftir að hann er saminn og skulu þeir hafa lokið starfi sínu fyrir 15. apríl. Rita þeir síðan á reikninginn vottorð sitt um, að endurskoðun reikningsins sé lokið. Reikningurinn með athugasemdum endurskoðenda og svörum reikningshaldara leggst síðan fyrir aðalfund til úrskurðar. Endurskoðendur hafa frjálsan aðgang að öllum bókum, verðbréfum og öðrum skjölum og verðmætum sjóðsins hvenær sem þeir óska. Skylt er þeim að rannsaka sjóðforða sparisjóðsins eigi sjáldnar en ársfjórðungslega, einnig að hafa nákvæmt eftirlit með bókfærslu sjóðsins og haga starfi sínu að öllu leyti í samræmi við þar að lútandi ákvæði laga um sparisjóði.

23. gr.

Stjórn sjóðsins ákveður laun endurskoðenda.

24. gr.

Auk samþykktá þessara gilda einnig fyrir sjóðinn lög um sparisjóði frá 27. júní 1941 og reglugerð um sparisjóði frá 15. febr. 1942, svo og síðar meir ný lagaákvæði er sett verða um sparisjóði.

Framanritaðar samþykktir staðfestast hér með.

Viðkiptamálaráðuneytið, 14. júlí 1960.

Gylfi Þ. Gíslason.

Yngvi Ólafsson.